

Puzzle

Чујете ли?...

Сухо рухо цепелини цепају.

Доле врве кукуљице слепе док безооки лебде.

А блажене мимикрије нежних, а неосетних трака лелујају лахорски у одласку са сенком. Зов красних фењерчи иза лакших зебњи о аманетима. Ви, омамљене двојнице драгуљарских одблесака!... Певајте као што модри вал се љуља. Моја глава је лака када снева о челичнику. Винути као перје голицано ветром што растаче грактаје далеко, далеко.

Тамне ову тмину бедних трагача.

Влажно лишће као да шуми чешкајући поспани пад под истобојним нитима. Меке оштрине свеприсутне са оловним уздахом се сећа.

Полетне палете, ванилу ми смолом улепите, плачне. Ваши врбаци се њишу ка чемпресу хладном. Не бледите, чекајте.

Бело перје надкрилиће узнемирено црно драперје. А лишће ће и даље бити прошено узалуд. И покушаваће да зраче смоласто. Узалуд.

Дирижабли гужвају последње баршунасте недодирљивости.

Није их никада ни било. Проклети просјаци трули су плодови.

Бејасмо тако иштили сви. А сада? Ништите огуљено. Или врштите, огољене паљевине, и гле' – падосте, цркотине јадне.

Твоја глава, *и моја, и наше!* конфете пепеласте и свуд по две дупље још топле у жару чемпрес окитише.

...кастањете врбама одговарају...нит' смо...

04.08.2016.